

Temat: WIERZĘ W GRZECHÓW ODPUSZCZENIE

Dobrą Nowinę o odpuszczeniu grzechów głosił sam Pan Jezus i sam też odpuszczał grzechy.

Przeczytaj teksty Ewangelii:

UZDROWIENIE PARALITYKA

Pewnego dnia, gdy nauczał, siedzieli przy tym faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przyszli ze wszystkich miejscowości Galilei, Judei i Jerozolimy. A była w Nim moc Pańska, że mógł uzdrawiać. Wtem jacyś ludzie niosąc na łożu człowieka, który był sparaliżowany, starali się go wnieść i położyć przed Nim. Nie mogąc z powodu tłumu w żaden sposób go przynieść, wyszli na płaski dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem w sam środek przed Jezusa. On widząc ich wiarę rzekł: «Człowieku, odpuszczają ci się twoje grzechy».

Na to uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli się zastanawiać i mówić. «Któż On jest, że śmie mówić bluźnierstwa? Któż może odpuszczać grzechy prócz samego Boga?» Lecz Jezus przejrzał ich myśli i rzekł do nich: «Co za myśli nurtują w sercach waszych? Cóż jest łatwiej powiedzieć: "Odpuszczają ci się twoje grzechy,,,", czy powiedzieć: "Wstań i chodź"? Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów» - rzekł do sparaliżowanego:

«Mówię ci, wstań, weź swoje łoże i idź do domu!»

I natychmiast wstał wobec nich, wziął łoże, na którym leżał, i poszedł do domu, wielbiąc Boga.

Wtedy zdumienie ogarnęło wszystkich; wielbili Boga i pełni bojaźni mówili: «Przedziwne rzeczy widzieliśmy dzisiaj».

Łk 5,17-26

NAWRÓCONA GRZESZNICA

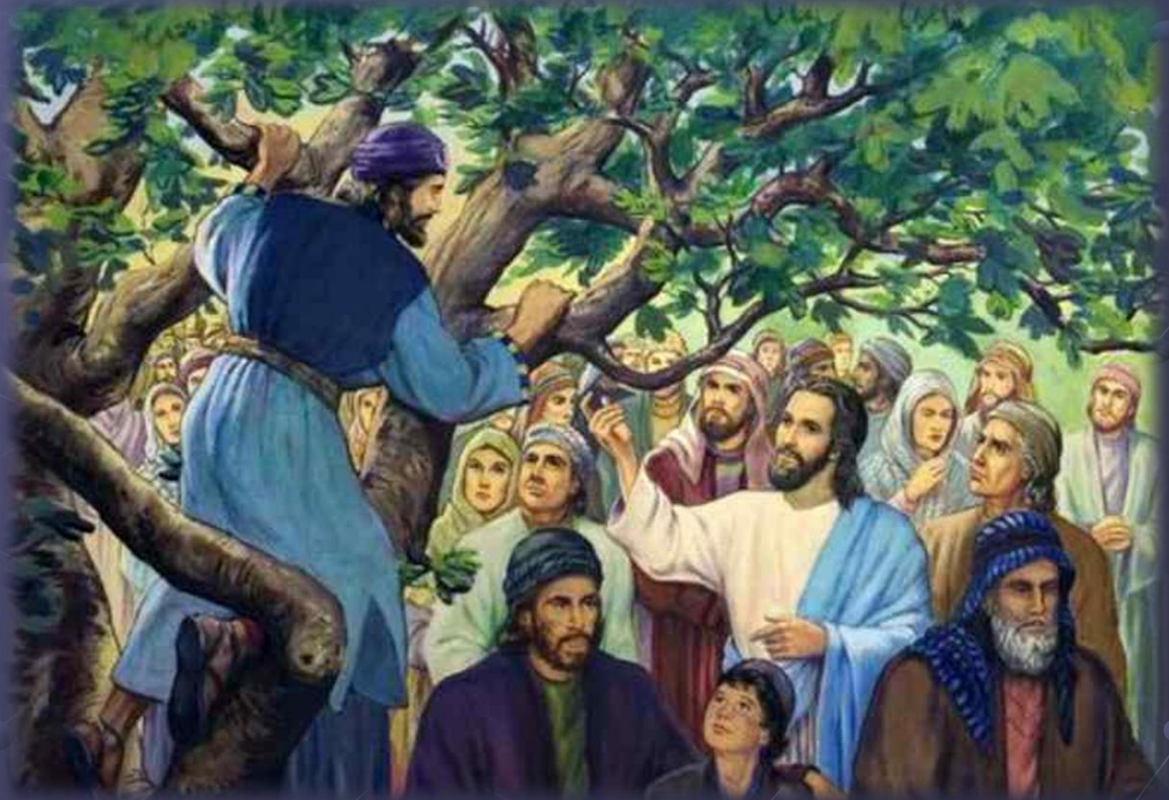
Jeden z faryzeuszów zaprosił Go do siebie na posiłek. Wszedł więc do domu faryzeusza i zajął miejsce za stołem. A oto kobieta, która prowadziła w mieście życie grzeszne, dowiedziawszy się, że jest gościem w domu faryzeusza, przyniosła flakonik alabastrowy olejku, i stanąwszy z tyłu u nóg Jego, płacząc, zaczęła łzami oblewać Jego nogi i włosami swej głowy je wycierać. Potem całowała Jego stopy i namaszczała je olejkiem.

Widząc to faryzeusz, który Go zaprosił, mówił sam do siebie: «Gdyby On był prorokiem, wiedziałby, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która się Go dotyka, że jest grzesznicą». Na to Jezus rzekł do niego: «Szymonie, mam ci coś powiedzieć». On rzekł: «Powiedz, Nauczycielu!» «Pewien wierzyciel miał dwóch dłużników. Jeden winien mu był pięćset denarów, a drugi pięćdziesiąt. Gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwom. Który więc z nich będzie go bardziej miłował?» Szymon odpowiedział: «Sądzę, że ten, któremu więcej darował». On mu rzekł: «Słusznie osądziłeś».

Potem zwrócił się do kobiety i rzekł Szymonowi: «Widzisz tę kobietę? Wszedłem do twego domu, a nie podałeś Mi wody do nóg; ona zaś łzami oblała Mi stopy i swymi włosami je otarła. Nie dałeś Mi pocałunku; a ona, odkąd wszedłem, nie przestaje całować nóg moich. Głowy nie namaściłeś Mi oliwą; ona zaś olejkiem namaściła moje nogi. Dlatego powiadam ci: Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała. A ten, komu mało się odpuszcza, mało miłuje». Do niej zaś rzekł: «Twoje grzechy są odpuszczone». Łk 7,36-48

ZACHEUSZ

Potem wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A [był tam] pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegnął więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzeć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejdź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu». Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: «Do grzesznika poszedł w gościnę». Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: «Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnienie». Na to Jezus rzekł do niego: «Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło». Łk 19,1-10

DOBRY ŁOTR

Jeden ze złoczyńców, których [tam] powieszono, urągał Mu: «Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas». Lecz drugi, karcąc go, rzekł: «Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił». I dodał: «Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa». Jezus mu odpowiedział: «Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju». Łk 23,39-43

Św. Dyzma - Dobry Łotr

KOBIETA CUDZOŁOŻNA

Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?» Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku. Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!».

J 8,1-11

Wszystkie te osoby po spotkaniu z Panem Jezusem odchodzą uwolnione od grzechów. Po swoim zmartwychwstaniu Pan Jezus przekazuje dar ich odpuszczania apostołom. Mówi nam o tym szerzej św. Jan Ewangelista:

**(Jezus) tchnął na nich
(apostołów) i powiedział
im: „Weźmijcie Ducha
Świętego! Którym
odpuścicie grzechy,
są im odpuszczone,
a którym zatrzymacie,
są im zatrzymane”.**

(J 20,22-23)

Odpuszczanie grzechów w nauczaniu Kościoła:

Nasz Pan połączył odpuszczenie grzechów z wiarą i z sakramentem chrztu: "Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony" (Mk 16, 15-16). Chrzest jest pierwszym i podstawowym sakramentem odpuszczenia grzechów, ponieważ jednoczy nas z Chrystusem, który umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał dla naszego usprawiedliwienia, "abyśmy i my wkroczyli w nowe życie" (Rz 6, 4). KKK 977

Który z sakramentów jest pierwszym i podstawowym sakramentem odpuszczenia grzechów?

Chrzest jest pierwszym i podstawowym sakramentem odpuszczenia grzechów, ponieważ jednoczy nas z Chrystusem, który umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał dla naszego usprawiedliwienia.

"Odpuszczenie grzechów w Kościele ma miejsce przede wszystkim, gdy po raz pierwszy wyznaje się wiarę. Z wodą chrzcielną zostaje bowiem udzielone pełne przebaczenie i nie pozostaje już żadna wina: ani pierwotna, ani inna popełniona później; nie pozostaje też żadna kara do odpokutowania, by zadośćuczynić za te grzechy... Łaska chrztu nie uwalnia jednak naszej natury od jej słabości; przeciwnie, nie ma takiego człowieka, który nie musiałby walczyć z pożądliwością, gdyż nie przestaje ona skłaniać do złego" KKK 978

Czy łaska chrztu uwalnia naturę człowieka od słabości?

Odpuszczenie grzechów ma miejsce, gdy po raz pierwszy
wyznaje się wiarę.
Łaska chrztu nie uwalnia jednak naszej natury od jej słabości.

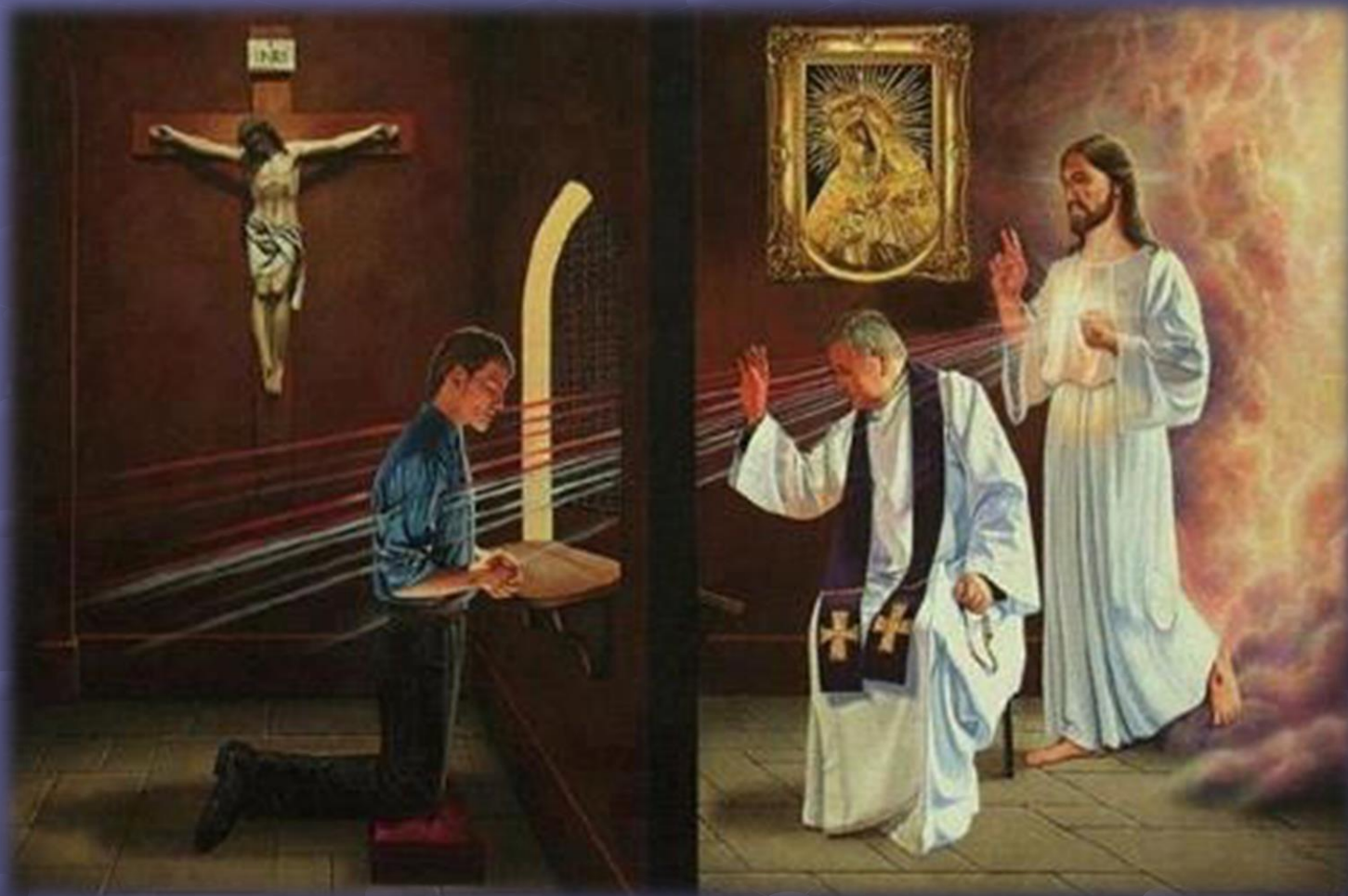
Kto w walce ze skłonnością do złego byłby tak mocny i czujny, by uniknąć wszelkiej rany grzechu? "Było więc konieczne, aby Kościół miał moc odpuszczania grzechów także w inny sposób niż przez sakrament chrztu. Z tej racji Chrystus dał Kościołowi <<klucze>> Królestwa niebieskiego, mocą których mógłby przebaczyć każdemu grzesznikowi żałującemu za grzechy popełnione po chrzcie świętym aż do ostatniego dnia życia".

Ochrzczony może być pojednany z Bogiem i Kościołem przez sakrament pokuty. KKK 979 - 980

- Przez który sakrament ochrzczony może być pojednany z Bogiem?

Ochrzczony może być pojednany z Bogiem i Kościołem
przez sakrament pokuty.

„Nie ma takiej winy, nawet najcięższej, której nie mógłby odpuścić Kościół święty. «Nie ma nikogo tak niegodziwego i winnego, kto nie powinien być pewny przebaczenia, jeśli tylko jego żal jest szczery». Chrystus, który umarł za wszystkich ludzi, pragnie, by w Jego Kościele bramy przebaczenia były zawsze otwarte dla każdego, kto odwraca się od grzechu”. (KKK, 982)

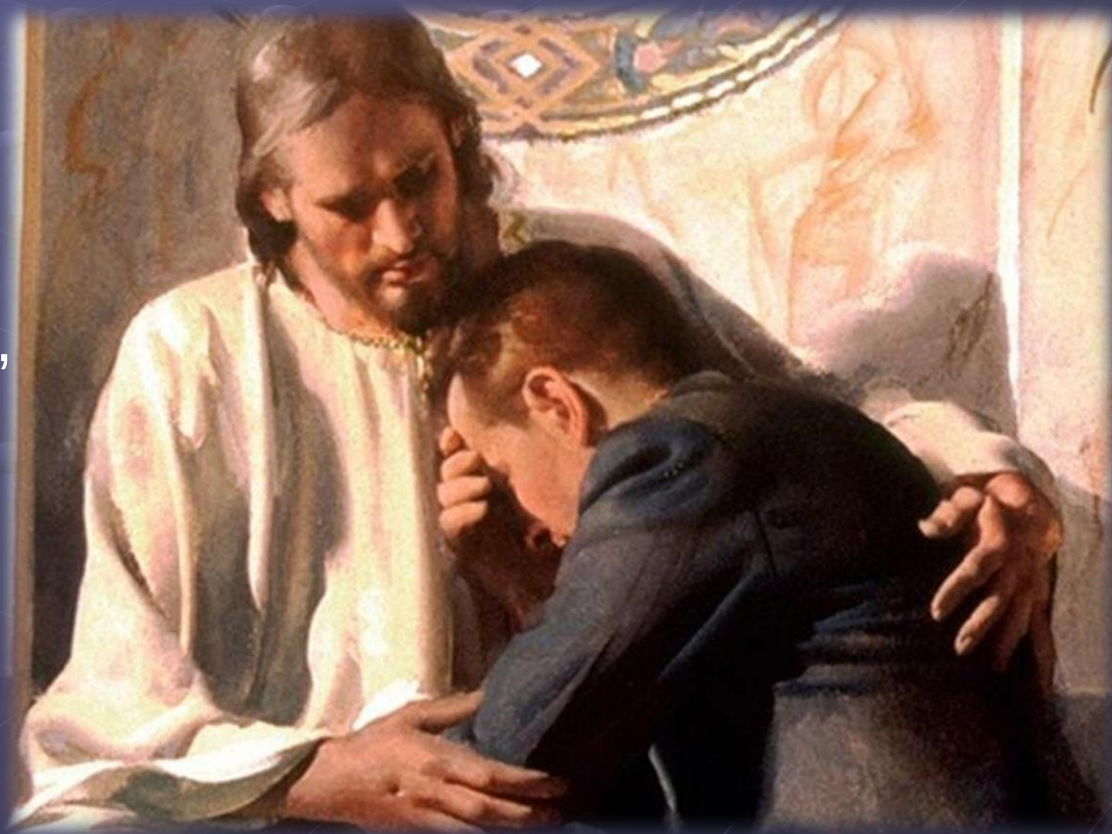
„Kapłani otrzymali władzę, jakiej Bóg nie dał ani aniołom, ani archaniołom... Bóg potwierdza w górze to wszystko, co kapłani czynią na ziemi”. (KKK 983)

Sakrament pokuty jest konieczny do zbawienia dla tych, którzy upadli w grzech po chrzcie.

Kościół otrzymał klucze królestwa niebieskiego, by dokonywało się w nim odpuszczenie grzechów przez Krew Chrystusa i działanie Ducha Świętego.

Chrystus, który umarł za wszystkich ludzi, pragnie, by w Jego Kościele przebaczenie otrzymał każdy, kto się odwraca od grzechu.

Rozgrzeszenie można otrzymać tylko wtedy, gdy szczerze postanawia się poprawę z każdego grzechu i gdy jest ona możliwa do zrealizowania. Dlatego nie mogą go otrzymać ludzie żyjący w powtórnych związkach, tzw. niesakramentalnych. - Chyba że wobec proboszcza swojej parafii podejmą zobowiązanie do życia w czystości i staną się tzw. „białym małżeństwem”

Udzielenie rozgrzeszenia nie zależy od ciężaru grzechu, ale od żalu za niego. Jeżeli ktoś szczerze żałuje za swe winy, Bóg zawsze takiemu człowiekowi przebacza i zawsze go przyjmuje, nie potępiając i nie osądzając. Dlatego żal za grzechy jest jednym z warunków ważnej spowiedzi.

GRZECZY ZASTRZEŻONE BISKUPOWI

Są grzechy, które nie każdy kapłan i nie w każdej okoliczności może odpuścić. Należy do nich m.in.:

- formalne odstępowanie od wiary,
- aborcja,
- pobicie lub zabójstwo biskupa,
- usiłowanie odprawienia Mszy św.
- udzielenia rozgrzeszenia przez osobę, która nie ma ważnych święceń,
- próba zawarcia małżeństwa przez księdza lub osobę zakonną,
- przynależność do stowarzyszeń walczących z Kościołem.

Kobieta, która zabiła własne dziecko, i mężczyzna, który w tym współuczestniczył: (namawiał, dał pieniądze), jak również lekarz wykonujący tzw. „zabieg”, niejako automatycznie objęci zostają ekskomuniką, czyli wykluczeniem ze wspólnoty Kościoła. Jedną z konsekwencji ekskomuniki jest zakaz przystępowania do sakramentów. Gdy ktoś taki przychodzi do spowiedzi, najpierw trzeba z niego zdjąć karę ekskomuniki, a dopiero potem można udzielić rozgrzeszenia. Mogą to uczynić tylko biskupi albo wyznaczeni przez nich kapłani.

Grzech aborcji jest jedną z największych win. - Jeszcze większą, niż zabójstwo człowieka dorosłego, bo dorosły może się bronić, a nie narodzone dziecko jest całkowicie bezbronne, nie ma żadnej możliwości ucieczki - Nie jest to jednak wina powodująca utratę zbawienia. Jeżeli człowiek się szczerze nawróci, zawsze Bóg mu odpuszcza.

Nie zostaną odpuszczone tylko grzechy przeciw Duchowi Świętemu. Chodzi tu o postawę, kiedy ktoś odrzuca działanie Ducha Świętego w Kościele albo gdy nadużywa miłosierdzia Bożego, mówiąc, że może grzeszyć, bo przecież Pan Bóg i tak mu przebaczy.

GRZECHY ZASTRZEŻONE STOLICY APOSTOLSKIEJ

Wśród grzechów są i takie, których nie może odpuścić żaden kapłan i żaden biskup. Są one zastrzeżone jedynie Stolicy Apostolskiej. To najcięższe przestępstwa, jak znieważenie Najświętszego Sakramentu albo pobicie (ewentualnie zabicie) papieża. Do nich należy też przypadek, gdyby ksiądz zdradził tajemnicę spowiedzi lub biskup udzielił albo przyjął sakrę biskupią bez zgody papieża.

- W praktyce spowiedniczej prawie nigdy nie spotyka się jednak tych grzechów. Co ciekawe, nawet ci, którzy porzucają stan kapłański, dochowują tajemnicy spowiedzi, zdając sobie sprawę, że jest to jedna z największych świętości w Kościele.

Bywały w historii próby wywierania nacisku na księży, by zdradzili tajemnicę spowiedzi, np. w czasie II wojny światowej albo w czasach stalinowskich, ale zawsze kończyły się fiaskiem. Nawet gdy księży poddawano torturom albo grożono im karą śmierci.

Jedynie Stolica Apostolska może rozgrzeszyć z jeszcze jednego przestępstwa:

- Jeżeli chodzi tu o przypadek, kiedy rozgrzesza się współnika z grzechu przeciw szóstemu przykazaniu.

KIEDY SPOWIEDŹ JEST NIEWAŻNA

Gdy penitent celowo zatai grzech ciężki albo wprowadzi w błąd spowiednika i nie żałuje za grzechy, taka spowiedź jest nieważna, a przyjęta Komunia jest świętokradztwem, czyli kolejnym grzechem ciężkim.

Warunkiem ważnej spowiedzi jest także zadośćuczynienie.

Jak można zadośćuczynić za aborcję?

Zwykle księża zalecają złożenie ofiary na dom dziecka lub samotnej matki. Albo pracę w takim ośrodku na zasadzie wolontariatu, np. w czasie urlopu. Można też zobowiązać się do pomocy w wychowaniu konkretnego dziecka w jakiejś rodzinie czy podjąć duchową adopcję.

A jeżeli chodzi o inne grzechy, np. kradzież? Podobno jeden z księży polecił kobiecie, która jeździła bez biletu autobusowego, aby kupiła w kiosku bilet, podarła go i wyrzuciła do kosza. W przypadku obmowy czy kłamstwa, trzeba je po prostu sprostować. Natomiast grzechy dotyczące zaniedbań w życiu religijnym, np. zaniedbanie modlitwy albo nieprzestrzeganie postu w piątek, można zadośćuczynić modlitwą lub udziałem we Mszy św. Ważne jest jednak, by za każdy grzech osobno zadośćuczynić Bogu i bliżniemu. A niezależnie od tego, pozostaje odprawić zadaną przez kapłana pokutę.

KONFESJONAŁ CZY INTERNET?

Ostatnio coraz częściej pojawiają się pomysły, by dopuścić spowiedź przez Internet. Modne są szczególnie wśród młodzieży.

Kościół zdecydowanie sprzeciwia się tego rodzaju praktykom. Bo sakrament pokuty ma wymiar międzyosobowy. - Osoba spowiadającego się spotyka się z osobą Chrystusa, a między nimi jest osoba pośrednicząca: kapłan.

Chrystus dał wyraźne polecenie: „Komu grzechy odpuscicie, będą odpuszczone, komu zatrzymacie, będą zatrzymane”. Nie powiedział: „Komu Ja odpuszczę...”, ale świadomie postawił pośrednika między Bogiem a człowiekiem. Tym pośrednikiem jest konkretny człowiek, ksiądz, a nie komputer czy telefon. Poza tym, zgodnie z prawem kanonicznym, by udzielić ważnego rozgrzeszenia, trzeba mieć penitenta w zasięgu wzroku. Nie można rozgrzeszać na odległość.

PRZEZIĘBIENIE DUCHOWE

Stanem normalnym dla chrześcijanina jest stan łaski uświęcającej, a więc stałe przystępowanie do Komunii, gdy ktoś nie ma oczywiście grzechu ciężkiego. - Nienormalne jest natomiast czekanie ze spowiedzią na święta albo na pogrzeb babci. To bowiem są okazje jedynie do spowiedzi dodatkowej.

Jednocześnie Kościół zaleca, by na spowiedzi wyznawać także grzechy powszednie. Istnieje bowiem niebezpieczeństwo, że im rzadziej ktoś przystępuje do spowiedzi, tym łatwiej może wypaczyć swoje sumienie.

- Do lekarza idziemy nie tylko z chorobą śmiertelną, ale też z przeziębieniem. Podobnie do spowiedzi, powinniśmy iść nie tylko z grzechami śmiertelnymi, ale również z przeziębieniem duchowym.

W zeszycie udziel odpowiedzi na pytania:

1. *Który z sakramentów jest pierwszym i podstawowym sakramentem odpuszczenia grzechów?*
2. *Czy łaska chrztu uwalnia naturę człowieka od słabości?*
3. *Przez który sakrament ochrzczonego może być połączony z Bogiem?*
4. *Kiedy człowiek otrzymuje rozgrzeszenie?*
5. *Kiedy spowiedź jest nieważna?*